

Sygn. akt II Cz 81/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

Sędziowie: SO Bogumił Goraj

SO Tomasz Adamski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. A. P., L. M. (...)

z udziałem: V. T. P.

o stwierdzenie nabycia zapisu windykacyjnego

na skutek zażalenia wnioskodawców

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 3 grudnia 2014 roku,

II Ns 3401/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 81/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2014r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. umożliwia zawieszenie postępowania w sprawie, gdy rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania.

Wnioskodawcy w rozpoznawanej sprawie domagają się stwierdzenia nabycia ustawowego zapisu windykacyjnego po M. P., zmarłym w dniu 28 listopada 201 Or. w P., w postaci udziałów w nieruchomości położonej w B..

Sąd Rejonowy ustalił, iż w toku jest postępowanie o zmianę postanowienia zapadłego przed tutejszym Sądem w dniu 21 grudnia 2012r, w sprawie II Ns 399/11 w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku po M. P., zarejestrowane sygn. akt II Ns 4401/13. Żądanie zmiany orzeczenia w sprawie II Ns 4401/13 dotyczyło stwierdzenia nabycia przedmiotów ustawowego zapisu windykacyjnego w postaci udziałów w nieruchomościach położonych w B.. Sąd podkreślił, że wymienione we wniosku o zmianę postanowienia z dnia 21 grudnia 2012r. nieruchomości są tożsame z nieruchomościami wskazanymi we wniosku w rozpoznawanej sprawie.

Wniosek o zmianę postanowienia został oddalony postanowieniem z dnia 27 czerwca 2014r. orzeczenie nie jest jednak prawomocne, bowiem apelację od niego rozpoznaje Sąd Okręgowy w Bydgoszczy.

W związku z powyższym uznał Sąd, że na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie może mieć wpływ wynik postępowania o zmianę postanowienia z 21 grudnia 2012r. W razie bowiem uznania przez Sąd Okręgowy zasadności wniosku o zmianę orzeczenia wniosek z dnia 19 sierpnia 2014r. stanie się w istocie bezprzedmiotowy.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyli wnioskodawcy, wnosząc o uchylenie wydanego postanowienia.

Skarżący zarzucili postanowieniu naruszenie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. polegające na zawieszeniu postępowania sądowego, mimo że rozstrzygnięcie w

niniejszej sprawie nie zależy od wyniku postępowania cywilnego w sprawie o zmianę prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 21 grudnia 2012r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. podstawa do zawieszenia postępowania zachodzi, gdy rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego. Zależność ta musi być tego rodzaju, że orzeczenie, które ma zapaść w innym postępowaniu cywilnym, będzie prejudykatem, czyli podstawą rozstrzygnięcia sprawy, w której ma być zawieszona postępowanie.

Sąd Rejonowy wskazując na zasadność zawieszenia postępowania w rozpoznawanej sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. powołał się na toczące się postępowanie przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy wywołane wniesioną apelacją od postanowienia z dnia 21 grudnia 2012 roku w sprawie II Ns 399/11 w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku po M. P.. Podkreślić trzeba, że żądanie zmiany postanowienia dotyczyło stwierdzenia nabycia przedmiotów ustawowego zapisu windykacyjnego w postaci udziałów w nieruchomościach położonych w B..

Co prawda w świetle art. 677 § 3 k.p.c, orzeczenie o nabyciu przedmiotu zapisu windykacyjnego nie musi być immanentnym elementem postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku. Z przepisu tego wynika też dążenie ustawodawcy do uniezależnienia zapisobiercy windykacyjnego od rozstrzygnięcia o stwierdzeniu nabycia spadku jeżeli sąd nie wypowiedział się w kwestii skuteczności zapisu windykacyjnego, uczestnikom przysługuje wniosek o uzupełnienie postanowienia (art. 351 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.), z zastrzeżeniem jednak terminu do złożenia takiego wniosku. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, zaaprobowanym przez doktrynę, w razie niezgłoszenia wniosku o uzupełnienie wyroku w przepisany termin strona może wytoczyć powództwo dotyczące nierozstrzygniętej części roszczenia lub nierozstrzygniętych żądań (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 1966 r., II PR 436/66, OSNCP 1967, nr 4, poz. 79 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 1971 r., I PR 75/71, OSNPG 1972, nr 7, poz. 46). Strona może zatem - według swego wyboru - żądać uzupełnienia wyroku albo wytoczyć nowe powództwo o tę część roszczenia lub te spośród roszczeń, o których sąd nie orzekł (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 1969 r., II CR 246/69, OSPiKA 1970, nr 5, poz. 98).

Odnosząc to do postępowania o stwierdzenie nabycia spadku można przyjąć, że - w razie nierozstrzygnięta w tym postępowaniu o skuteczności zapisu windykacyjnego - po upływie terminu do złożenia wniosku o uzupełnienie wydanego postanowienia, dopuszczalne jest wystąpienie z oddzielnym wnioskiem o stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego. Ubocznie można zaznaczyć, że wnioskodawcy składali wniosek o uzupełnienie postanowienia, uczynili to jednak po ustawowym terminie, co czyniło go bezskutecznym.

Powyższe oznacza, że tylko w razie nierozstrzygnięcia o zapisie windykacyjnym wystąpienie z odrębnym wnioskiem jest możliwe. Kwestia ta natomiast na obecnym etapie nie jest jeszcze rozstrzygnięta, albowiem jak już zaznaczono

powyżej od postanowienia o oddaleniu wniosku o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku wniesiona została apelacja, co ważne właśnie w zakresie objętym złożonym obecnie wnioskiem.

Skarżący natomiast zdają się zupełnie pomijać okoliczność, iż wymienione w apelacji nieruchomości są tożsame z nieruchomościami wskazanymi we wniosku w przedmiotowej sprawie. Samo subiektywne przekonanie skarżących, że nie można w tej sytuacji mówić o istnieniu podstawy do zawieszenia nie zasługuje na podzielenie. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż przeciwnie, zmiana postanowienia wydanego w sprawie II Ns 4401/13 może uczynić rozpoznawanie wniosku w niniejszej sprawie bezprzedmiotowym. Skoro w zależności od wyniku postępowania rozstrzygnął by o tej kwestii Sąd Okręgowy, czy ponownie Sąd Rejonowy rozpoznawanie wniosku w przedmiotowej sprawie w stosunku do tożsamych nieruchomości nie tylko byłoby bezprzedmiotowe, ale i w istocie niedopuszczalne. Nie można bowiem orzekać dwukrotnie o tym samym pomiędzy tymi samymi stronami.

Reasumując, w wyniku postępowania apelacyjnego wydane orzeczenie może stanowić prejudykat dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, a zatem istniała podstawa z art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. do zawieszenia postępowania w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.